

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 1436/2022
29.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА предузетника, Производња намештаја и трговинско грађевинска радња ББ, ..., чији је пуномоћник Драгана Ђилас, адвокат у ..., против тужене UniCredit Bank Srbija, АД Београд, чији је пуномоћник Тамара Симић Пајовић, адвокат у ..., ради исплате стеченог без основа, вредност предмета спора 10.215,55 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 5573/21 од 25.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 5573/21 од 25.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 5573/21 од 25.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду 22П 4123/2021 (П 2172/2018) од 20.04.2021. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да тужиоцу плати на име главног дуга износ од 10.215,55 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2017. године до исплате и обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 81.017,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда 1Пж 5573/21 од 25.05.2022. године, одбијена је жалба тужене као неоснована и потврђена наведена првостепена пресуда, те је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужена изјављује ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужене, изјављене на основу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Према

разлозима ревизије нема потребе за разматрањем правног питања од општег интреса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права. У конкретном случају одлучено је на подлози претходног правноснажног пресуђења о ништавости конкретне одредбе уговора закљученог међу парничним странкама, пресудом Врховног касационог суда Прев 175/2020 од 24.09.2020. године. Стога нису од значаја наводи ревизије о судској пракси у одлучивању о ништавости одредбе уговора. По питању одлучивања о захтеву за повраћај датог по основу одредбе уговора која је оглашена ништавом, са законском затезном каматом, ревидент не указује на другачију судску праксу. Наводи о погрешној примени материјалног права у одлучивању о споредном захтеву, за затезне камате, нису од значаја за дозвољеност ревизије. Наведена питања не захтевају ново тумачење права, нити постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана.

Због тога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено да се не дозволи одлучивање о изјављеној ревизији као посебној, односно изузетно дозвољеној.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба ради исплате стеченог без основа поднета је дана 13.02.2018. године, а вредност предмета спора је 10.215,55 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона, прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Како се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности у којем је вредност предмета спора очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић